ഫാമിലി വിഷൻ

തോന്നുംവഴിയേ പോകുന്നവർ

അകലക്കാണുംനട്ടിരിക്കുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ കാണാനായത് പ്രതീക്ഷയുടെ നിഴലല്ല; നിരാശയുടെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും കരിനിഴലുകളാണ്. ജനിച്ചതും വളർച്ചയുടെ ഏറിയപങ്ക് ചിലവഴിച്ചതും ഓസ്ട്രേലിയയിൽ. പപ്പയും മമ്മിയും നാട്ടുപുറത്തുനിന്നും ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്ക് കുടിയേറിയവർ.

അവൾ സിനി. മാതാപിതാക്കൾ ജേക്കബും മേരിയും. സിനിയെ കൂടാതെ അവൾക്ക് ഒരു മകൻ കൂടിയുണ്ട് - റോബിൻ. സിനിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിരാശയുടെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും കരിനിഴൽ വീഴാൻ കാരണം അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടുകളല്ല; പിന്നെയോ അവളുടെ മാതാപിതാക്കളായ ജേക്കബിന്റെയും മേരിയുടെയും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ചില അരുതാത്മകളാണ്. വിവാഹശേഷം മേരിവഴിയാണ് ജേക്കബ് ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്ക് ചേക്കേറിയത്. അയാൾ വെറുമൊരു ഡിഗ്രിക്കാരൻ. മേരി നഴ്സായി അന്ന് ഓസ്ട്രേലിയയിൽ ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. ജേക്കബിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ ആളുകൾക്ക് അന്ന് അതൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സുമുഖനും സൂന്ദരനുമായ ജേക്കബിനെ മേരിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് കല്ല്യാണമുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. മക്കൾ രണ്ടുണ്ടായെന്നല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അവർക്കിരുവർക്കും മനപൊരുത്തം എന്നത് ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അവരുടെ ജീവിതം പഠന വിഷയമാക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസിലാകും. മക്കളിൽ റോബിനെക്കാൾ മാനസികമായി ഈയൊരു പ്രശ്നം ഏറെയും ഇപ്പോൾ അലട്ടുന്നത് സിനിയെയാണ്. വളരെ നന്നായി പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവൾക്ക് പഠനത്തിൽ ഇപ്പോൾ തെല്ലും ശ്രദ്ധയില്ലാതായിരിക്കുന്നു.

കാൽപന്തു കളിക്കുന്ന ലാഘവത്തോടെ വിവാഹജീവിതത്തെ സമീപിച്ചാൽ വലിയ അപകടക്കെണിയിലേക്കാവും അത് അത്തരക്കാരെയും അവർ ജന്മം നല്കുന്ന മക്കളേയും നയിക്കുക എന്നത് മേൽക്കണ്ട കുടുംബം വ്യക്തമാക്കുന്നു. തോന്നലുകൾക്കപ്പുറം വിവാഹജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കുണ്ടാവേണ്ട ഉൾക്കാഴ്ചകളാണ് അവരിരുവരുടേയും ബന്ധത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നത്.

ജേക്കബ്-മേരി ദമ്പതികൾ വെറും തോന്നലുകൾക്കനുസരിച്ച് തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. ഫലമോ, അവരിരുവരുടെയും അസന്തുഷ്ടിയും മക്കൾക്കുണ്ടായേക്കാമായിരുന്ന നീണ്ടുനിൽക്കേണ്ടതും ഫലം ചുടേണ്ടതുമായ ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം ഉത്തമബോധ്യങ്ങളോടെ ഇരുവരും ചേർന്ന് വളർത്തേണ്ട ഒരു ദൈവികസംവിധാനമാണ്. ആ ദൈവികസംവിധാനത്തിൽ അവരിരുവരും പങ്കുപറ്റുമ്പോൾ ഇരുവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമായ സ്വരം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരമാണ്.

ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഐക്യത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ മനപൊരുത്തം ഒരു നിമിഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത് എന്നതിനേക്കാൾ ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിൽ ഉടനീളം വളർച്ച പ്രാപിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. അന്യോന്യമുള്ള കുറവുകളും മികവുകളും നേരിട്ടറിയുന്നതിനനുസരിച്ച് ഈ പൊരുത്തം വളരണം. പൊരുത്തമെന്നത് മനസിന്റെ ഭാവവും അവസ്ഥയുമാകയാൽ മനോഭാവത്തിലും സമീപനത്തിലുമാണ് ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഇരുവരിലും മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കേണ്ടത്.

ജേക്കബ്-മേരി ദമ്പതികൾ പരസ്പരം അറിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ അകലാൻ തുടങ്ങി എന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇരുവരുടെയും തനിമ അന്യോന്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇരുവർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറെയും ഉണ്ടാകുന്നതും ബാധിക്കുന്നതും കുട്ടികളെയാണ്. അരുതാത്ത പലതും കണ്ടുംകേട്ടും വളരുന്ന അവരിൽ ജീവിതത്തോടുതന്നെ വെറുപ്പും വിരക്തിയും തോന്നുക സ്വാഭാവികം.

ഉത്തമമായ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഉന്നംവയ്ക്കേണ്ടത് അവർ ജന്മം നല്കുന്ന മക്കളുടെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയാണ്. സമഗ്രവളർച്ചയെന്നത് അവരിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതംതന്നെ മാതൃകയാക്കി മക്കളുടെ മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളണം. ഭാവിയിൽ ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയുമൊക്കെ പ്രതീക്ഷയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മക്കളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഈയൊരു മാതൃക തന്നെയാവണം. കുടുംബജീവിതത്തോടെന്നല്ല മനുഷ്യജീവിതത്തോടുതന്നെ വെറുപ്പുതോന്നുന്നതിലേക്ക് മക്കളെ നയിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചയും അവരുടെ ദുർമാതൃകയും കാരണമാകും.

ജേക്കബ്-മേരി ദമ്പതികളുടെ മക്കളായ റോബിനും സിനിയും കുടുംബജീവിതത്തെയും കുടുംബബന്ധങ്ങളെയുമൊക്കെ ഭാവിയിൽ പ്രാധാന്യത്തോടെ കാണാൻ തക്കവിധം അവരുടെ മനോഭാവങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മാതാപിതാക്കളായ അവർക്കിരുവർക്കുമായിരുന്നു. കുടുംബജീവിതത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു പകരം അതിനോടുള്ള വെറുപ്പിലേക്കാണ് അവർ നയിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ അക്കാര്യത്തിൽ മുഖ്യപങ്ക് മാതാപിതാക്കളായ ജേക്കബിനും മേരിക്കും തന്നെയാണ്.

കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽനിന്നുപോലും പിൻവലിയുന്നതിലേക്ക് ജേക്കബും മേരിയും കുടുംബത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അശാന്തി കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു വിളിയാണെന്നും ബോധപൂർവമായ സമർപ്പണമാണെന്നുമുള്ള അവബോധം ഇരുവർക്കുമുണ്ടാകുകയെന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്.

ഫാ. സിറിയക് കോട്ടയിൽ
(ഡയറക്ടർ, ഫാമിലി അപ്പോസ്തോലേറ്റ്, ചങ്ങനാശേരി)

ക്രൈസ്തവ ഗാനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൻ

ക്രൈസ്തവസംഗീതത്തിൽ ഗവേഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള ഡോ. ജോസഫ് പാലയ്ക്കൽ 1999-ൽ ക്രിസ്ത്യൻ മ്യൂസിക്കോളജിക്കൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടനയും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ സംഗീത രീതി ഇനിയും പുരോഗമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന അദ്ദേഹം അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ് സംഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയത്.

സന്ദീപ് സലിം

ക്രൈസ്തവ സംഗീതരംഗത്ത് ഫാ. ജോസഫ് പാലയ്ക്കൽ എന്ന വ്യക്തിക്ക് മുഖവുരയുടെയോ പരിചയപ്പെടുത്തലിന്റെയോ ആവശ്യമില്ല. ചേർത്തല പള്ളിപ്പുറത്ത് പാലയ്ക്കൽ കുര്യൻ ജോസഫിന്റെയും റോസമ്മയുടെയും മകനായി ജനിച്ച പാലയ്ക്കലച്ചന് വരദാനമായി കിട്ടിയതാണ് സംഗീതം. വൈദികവൃത്തിയോടൊപ്പം സംഗീതപഠനവും നടത്തിയ അദ്ദേഹം ആലേഖ്യനോടൊപ്പം കൊച്ചിൻ കലാഭവനിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവസംഗീതത്തിൽ ഗവേഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള പാലയ്ക്കലച്ചൻ 1999-ൽ ക്രിസ്ത്യൻ മ്യൂസിക്കോളജിക്കൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടനയും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവ സംഗീത രീതി ഇനിയും പുരോഗമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ് സംഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയത്.

ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സംഗീതത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം നിരവധി പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ചു. അവയിൽ പലതും അന്താരാഷ്ട്ര ജേർണലുകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗീതവും സഭാചരിത്രവും ഗവേഷണ വീക്ഷണത്തിൽ, കലയും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസവും -ഒരു ഭാരതീയ സംവാദം തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബന്ധങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പാലയ്ക്കലച്ചൻ രചിച്ച ദി സർവൈവൽ സ്റ്റോറി ഓഫ് സിറിയക് ചാന്റ്സ് എമംഗ് ദി സെന്റ് തോമസ് ക്രിസ്റ്റ്യൻസ് ഇൻ സൗത്ത് ഇന്ത്യ എന്ന ഗവേഷണ പ്രബന്ധം ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ് പുറത്തിറക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മികച്ച സംഘാടകനും അധ്യാപകനും കൂടിയായ ഫാ. ജോസഫ് പാലയ്ക്കൽ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സംഗീതത്തെയും പുത്തൻ പ്രവണതകളെയും വിലയിരുത്തുകയാണ്.

ക്രൈസ്തവ ഗാനശാഖയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ അച്ചൻ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്?

അവസ്ഥയല്ല, അവസ്ഥകളാണ്. ഇവിടുത്തെ ശരിയായ പ്രശ്നം ഗാനരീതികൾക്ക് ഐക്യം ഇല്ല എന്നതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലുള്ള സ്ഥിതിയല്ല സീറോമലബാർ സഭയിലുള്ളത്. നമ്മുടെ ഗാനശാഖ സത്യത്തിൽ ശോചനീയമായ അവസ്ഥയിലാണ്. ചലച്ചിത്ര ഗാനങ്ങളുടെ അനുകരണങ്ങളായി നമ്മുടെ കേൾവിശാലങ്ങൾ മാറുന്നു. വിശുദ്ധകുർബാനയ്ക്കിടയിലെ ഗാനങ്ങളും അത്തരം വരികളാണ് പിന്തുടരുന്നത്. അതായത് 12 വരിയിലുള്ള പാട്ടുകൾ. ഇൻസ്ട്രുമെന്റൽ ഇൻട്രൊഡക്ഷൻ-പല്ലവി, ഇന്റർലോഡ്-അനുപല്ലവി, പല്ലവി-ചരണം-പല്ലവി എന്ന രീതി പിൻപറ്റിത്തുടങ്ങിയത് 78 ആർപിഎം ഗ്രാമഫോണുകളുടെ വരവോടെയാണ്. മൂന്നരമിനിറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ നാലുമിനിറ്റു ദൈർഘ്യമുള്ള ഗാനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നത് അന്നു മുതലാണ്.

78 ആർപിഎം ഗ്രാമഫോണുകളുടെ വരവിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ വളരെ ദൈർഘ്യമുള്ളതായിരുന്നു. നമ്മുടെ ചവിട്ടുനാടകത്തിലേതു പോലെ ഈ സാങ്കേതിക വിദ്യകു വേണ്ടി ഗാനങ്ങളെ 12 വരികളാക്കി ചുരുക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് 45 ആർപിഎം ഗ്രാമഫോണുകൾ രംഗത്തെത്തിയപ്പോഴും ഈ രീതിതന്നെ പിന്തുടർന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന മലയാളത്തിലേക്കാക്കിയപ്പോൾ ഈ ലിറിക്കൽ സ്ട്രക്ചർ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന വേറൊരുതരം ടെക്സ്റ്റാണ്. മൂന്നര മിനിറ്റുകൊണ്ട് ദിവ്യബലിയിലെ ഗാനങ്ങൾ പാടി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല. അക്കാര്യത്തിൽ ആരോടും കടപ്പെടേണ്ട കാര്യവുമില്ല.

ആബേലച്ചനും ആൻണി മാസ്റ്ററും ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുത്തിയ വഴിയിൽ നിന്ന് മാറിനടക്കാൻ പിന്നീട് വന്ന വരാരും തയാറായില്ല എന്നതാണ് നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ ഗാനശാഖ നേരിട്ടു ഇപ്പോഴും നേരിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി.

ഇക്കാരണം കൊണ്ടു തന്നെ നമ്മുടെ ദിവ്യബലിക്ക് ഒരു ഗാനമേളയുടെ ചായ വരികയുണ്ടായി. ഞാൻ നമ്മുടെ പാട്ടുകൾ ദീബാനയെ ഗാനമേള കുർബാനയെന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. പുതിയ വഴികൾ കണ്ടെത്താൻ പുതുതലമുറ എഴുത്തുകാർ ശ്രമിക്കാത്തതാണ് പ്രതിസന്ധിക്കു കാരണം. ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഗാനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് കഴിയാത്തതും മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണ്... വിൽക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം സംഗീതത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് ഇപ്പോൾ. ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങൾ സിഡി രൂപത്തിലാക്കി മാർക്കറ്റിലിറക്കിയാൽ അത് എത്ര തോളോളം വിറ്റുപോകും എന്നതാണ് നമ്മുടെ പ്രധാന ചിന്ത. അവിടെയാണ് പ്രശ്നം തുടങ്ങുന്നത്.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ഉദാഹരണമായെടുക്കാം. അത് തുടർച്ചയായി പാടിപ്പോകേണ്ടതല്ല! നാലുവരിയിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഒതുക്കുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ? അതുപോലെ ഒരു സിനിമപ്പാട്ടിനു നൽകുന്ന ട്രീറ്റ്മെന്റാണോ ദിവ്യബലിയിലെ ഗാനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നൽകേണ്ടത്? അല്ലല്ലോ. അത്തരത്തിലുള്ള വ്യത്യസ്തമായ സമീപനം ഉണ്ടാവണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ അത്തരം പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ധൈര്യമുള്ളവർ പുതുതലമുറയിൽ വളരെ കുറവാണ്.

ക്രിസ്തീയ ഗാനശാഖയെ രണ്ടാക്കണം എന്നാണോ പറഞ്ഞു വരുന്നത്?

ഗാനശാഖയെ രണ്ടാക്കണം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, സമീപന രീതികളിൽ നിർബന്ധമായും മാറ്റം വരണം. പ്രാർഥനാ ശുശ്രൂഷകൾക്കും ദിവ്യബലിക്കും കാറിൽ പോകുമ്പോൾ കേൾക്കാനും മീറ്റിംഗിൽ കേൾപ്പിക്കാനും ഒരേതരം ഗാനങ്ങൾ പാടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ നിലപാടെടുക്കുന്നതും പ്രസംഗിക്കുന്നതും. ദിവ്യബലിയിലെ ഗാനങ്ങൾ ഒരു സംഭാഷണത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാണല്ലോ? അതിനിടയ്ക്ക് അതുമിതുമൊക്കെ വായിച്ചാൽ അതിന് പൂർണത ലഭിക്കില്ല. അത്യുന്നതമാം സ്വർലോകത്തിൽ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സ്റ്റാൻസയുടെ മറുപടിയാണ് ഭൂമിയിലെങ്ങും മർത്യനു ശാന്തി എന്ന രണ്ടാമത്തെ സ്റ്റാൻസ. അതിനിടയ്ക്ക് പട്ടിനിടയ്ക്ക് തേങ്ങാപ്പീര യിട്ടുന്നതു പോലെ ഇൻസ്ട്രമെന്റ് സ് വായിച്ചാൽ ശരിയാവില്ല.

പ്രതിസന്ധിയുടെ പ്രധാനകാരണങ്ങളായി അച്ചൻ വിലയിരുത്തുന്ന വസ്തുതകൾ ?

നല്ല നിരൂപകർ ഇല്ലാതെ പോയതു കൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഗാനശാഖ ഇത്തരത്തിലായിപ്പോയത്. നിങ്ങളുടെ ഗാനം ഒരു വകയ്ക്കും കൊള്ളില്ല. ദയവായി ഇത്തരം ഗാനങ്ങൾ എഴുതരുത് എന്നു പറയാൻ കഴിവും ധൈര്യവുമുള്ള നിരൂപകർ വന്നാൽ കാര്യങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരും. അമ്മേ മാതേ നിർമലേ മാതേ.. എന്ന വരികൾ പത്തു പാവശ്യം അവർത്തിച്ചു വയ്ക്കുന്ന പാട്ടുകളുടെ അനുകൂല നിലപാടെടുക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ക്രൈസ്തവ സംഗീതത്തിന്റെയും ഗാനങ്ങളുടെയും തനിമയാണ്. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം കേൾക്കാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്ത ഗാനങ്ങളെ ഒരിക്കലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്. എന്നാൽ, നല്ല പാട്ടുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് മടികാണിക്കുകയുമരുത്.

പിന്നെ, നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ വിപണി താത്പര്യങ്ങളും ശക്തമായ നേതൃത്വത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും അഭാവവും നമ്മുടെ ഗാനശാഖയ്ക്കുണ്ട്.

നേതൃത്വത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും അഭാവം എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം?

നമ്മൾ വളരെ ഗൗരവത്തോടെ പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയമാണിത്. നമ്മുടെ പുതുതലമുറ ഗാനരചയിതാക്കളും സംഗീതസംവിധായകരും ട്രാക്ക് തെറ്റിയാണ് ഓടുന്നത്. ആ സ്ഥിതി മാറണം. അതിനാദ്യം നമുക്ക് ആവശ്യമായതെന്താണ് എന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. ആ ലക്ഷ്യം മുന്നിൽ കണ്ടാണ് ക്രിസ്ത്യൻ മ്യൂസിക്കോളജിക്കൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്ന സംഘടനയ്ക്കു ഞാൻ രൂപം കൊടുക്കുന്നത്. 1999ലാണ് ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഇതിലൂടെ ക്രൈസ്തവ സംഗീതം ഒരു പഠനവിഷയമാക്കാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു. ക്രൈസ്തവ ഗാനശാഖയുടെ ഉത്കണ്ഠയും വളർച്ചയും വർത്തമാനകാല അവസ്ഥയും പഠനവിഷയമായിട്ടെടുക്കാൻ നിരവധിയാളുകൾ എത്തുന്നുണ്ട്. പരിശീലനരംഗത്തേക്കു കൂടി പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുവരികയാണ്.

പരിശീലന രംഗത്ത് എന്തുതരം പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നത്?

കഴിവുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികളെ കണ്ടെത്തി ഓരോ വർഷവും പരിശീലനം നൽകാനാണ് ആലോചിക്കുന്നത്. കുട്ടികളെയും ഇത്തരത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും പരിഗണനയിലുണ്ട്.

സംഗീതലോകത്ത് കഴിയുള്ള പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ യാത്ര തുടരുകയാണ്. ക്രൈസ്തവഗാനത്തിന്റെ പുതിയ ഭാവങ്ങൾക്ക് കാതോർത്തുകൊണ്ട്...

ഫോട്ടോ: ബ്രില്യൻ ചാൾസ്